

Kedves Palánta-Olvasóm!

A **főlevélben** arról írtam, hogyan dolgozik a mi Élő Istenünk. Egy „alternatív házi feladat” (1), egy hűséges és vissza nem rettenő szív (2), és megismeri az Urat három gyermek és az édesanyjuk (3). Utána kis idővel ez az édesanya már a pécsi bábcsoport vezetője (4), aki azóta rendületlenül viszi az evangéliumot gyermekek százainak-ezreinek (5)!

Arról, hogy **mibe kerül** egy-egy ilyen bábcsoportvezetőnek, és a bábcsoportok tagjainak ez a misszió, sokat lehetne mesélni. Az alábbi történet – nem Pécsről – képet tesz elénk e munkatársak szívééről, hozzáállásáról! (Legyen dicsőség Istennek értük!)

A k-i bábcsoport március 27 és április 4 között **1016 elért gyerekek örülhetett, 12 előadás** útján. Vezetőjük megrázó beszámolója figyelmeztet mindegyikünket arra, hogy Urunk a hűséget keresi, a hit által szomorúságáról és örömről is megfélelkező tanítványt, aki kész Reá figyelni és Neki engedni mindenkor!

„Számomra sem volt könnyű belevágni a húsvéti bábozásba, mert bár karácsonykor még boldog kismamaként, nagy pocakkal mondhattam az örömhírt a gyerekeknek és a felnőtteknek, most már gyásszal a szívemben kellett mennem, hisz január 2-án megszületett, de hamarosan meg is halt negyedik kisgyermekünk. Nem volt semmi erőm erre a szolgálatra, sem fizikálisan, sem lelkileg, de tudtam, Isten hívott erre, így mentem!

Ezek után, ami a legjobban megérintett, az J-ban történt: Az előadás alatt felfigyeltem arra, hogy a gyerekek, de a tanító nénijük is feltűnően figyelnek, sőt, a tanító néninek könnyben úszott a szeme már az énektanítás alatt. A végén odajött hozzám és azt mondta: Tudom, azt kellene mondanom, őszinte részvétem, de nem tudom így mondani, én is úgy gondolom, ahogy báboztátok! („Aki hisz énbennem, ha meghal is, él.” Többek közt erről szólt a prédikáció.) Elmondta, hogy ő is elvesztett egy gyermeket, már sok évvel ezelőtt, és keresi Istent. Telefonszámot cseréltünk, kért, hogy küldjek neki keresztény olvasmányokat, szeretné, ha beszélgetnének még! Isten kezében még a nyomorúságaink is jó utak lehetnek másoknak **Óhozzá!”**

Az OBM csoportjai néha embert próbáló küzdelmet vívnak és nyernek meg Isten Országá számára. Hétköznapi hősök, akik néha a körülményeket (csúszós utak, öreg autó), néha saját határaikat legyőzve, meghaladva viszik el Isten Országának Evangéliumát a gyerekekhez!

Gyere Te is! Mindennél nagyobb öröm, amikor olyan gyermekek százaihoz vihetjük el a megváltás Örömhírét, akik még soha nem hallották – és az egyedüli lehetőség, hogy meghallják, hogy mi elme gyünk hozzájuk! Isten munkájában benne lenni a legnagyobb kiváltság!

Tudod, hogy EGYÜTT harcolunk?! A gyerekek ebben az országban: a miéink! Mi vagyunk felelősek a felnövekvő generációért! (Ki, ha nem te, és mikor, ha nem most?) Ezt a felelősséget nem háríthatjuk át senki másra.

Munkánk KÖZÖS.

A Palánta nem csak a miénk – a Tiéd is, sőt, az egész országé. A Palánta – Magyarországé. S a CSODÁT is EGYÜTT látjuk meg: Te és mi.

Légy áldott, Testvérem, legyen áldott minden segítséged és szövetségi hűséged.

Amen. Kgy (110607)

Ui: a másik mellékletben arról a segítségről írok, amire most a Palántának mindennél nagyobb szüksége van. A CSODÁT csak EGYÜTT láthatjuk meg! Köszönöm Neked, nagyon köszönöm. Kgy.